

El 19 de febrer d'enguany, després de la caminada de Sarrià a Les Planes, amb calçotada a "Can Pichurri", als companys de taula els hi vaig exposar la idea de fer la travessa de Sierra Nevada, per Granada, el mes de setembre.

Desde principis d'any ja havia estat considerant aquest tema, buscant informació i preparant la logística, amb el desplaçament a Granada i retorn a Barcelona amb avió, amb els horaris i preus corresponents. Els mitjans de transport, per fer el desplaçament amb taxi de 7 places per la zona, allotjaments; tresllat previ al lloc d'inici de la travessa i el des del final d'aquesta fins el lloc d'estada i pernocta. El track de la possible ruta amb els horaris. I la ruta turística posterior, pels pobles de l'Alpujarra Granadina, amb la visita de Granada capital. Tot aixó d'una manera molt justa en el temps, quatre dies, però molt ben aprofitats. I la intenció era fer-ho a final de les vacances d'estiu.

Aixó va interessar als sis companys que estaven entaulats allà amb mi, precisament el nombre de persones idoni per poder fer aquesta sortida amb mi, en un grup de set (pel tipus de servei de taxi de 7 px). Posteriorment i després d'informar degudament del tema, veure el pressupost, parlar-ho i escollir les dates, el grup va quedar en sis companys, decidint fer-ho els dies del 1 al 4 de setembre.

El projecte consistia en que a l'arribar a Granada, anar directament a fer nit a l'Alberg Universitari de Sierra Nevada, a 2.500 mt.; a l'endemà fer la travessa per arribar i fer nit a Capileira, a 1.400 mt. Al dia següent fer la ruta turística, en taxi, pel matí fins a Trevélez i per la tarda fins a Granada per fer-hi nit. Al dia següent visitar Granada, la Alhambra i el barri antic d'Albaicín.

Arribat el moment previament vam enviar una maleta al lloc d'estada, a Capileira, amb alló necessari per la higiene personal i canvi d'equipament i vestuari de cadascun, ja que des de la sortida de Barcelona aniríem solament amb l'equip de muntanya adient (motxila, botes, roba, etc.) per fer la travessa.

El dia de la sortida cap a Granada ho vam fer cinc, dons un company per problemes d'última hora no va poder venir. Axí que vam ser Carles Alcalà, Toni Borràs, Enric Ferrer, Ferran Ferrer i Enric Fité.

Dia 1-9: Barcelona / Albergue Universitario de Sierra Nevada.

Sortint de Barcelona amb l'avió de la tarda i amb el taxi que ens esperava a l'aeroport de Granada, a les 19:30 h. ja estem instal·lats en tres habitacions dobles, en un edifici antic de tipus muntanyenc com del segle XIX, situat a 2.500 mt. d'alçada. A Granada estàvem a 27 °C i aquí a 17 °C.

Abans d'anar a dormir mirem com està el cel, doncs tota la setmana ha fet molt mal temps aquí, plovent cada dia, i tenim alguns dubtes per l'endemà, encara que avui ha començat a fer bo.

Dia 2-9: Posiciones del Veleta / Capileira.

Després d'un lleuger esmorzar a les 7:30 h., ja estem preparats per anar, a partir de les 8 h., al lloc de "Posiciones del Veleta", a 3.100 mt., amb el microbús d'enllaç, per tal d'estalvira-nos un parell d'hores de pujada. Estem a uns 8 °C i hi ha un munt de muntanyencs i de ciclistes, que no sabem d'on han sortit. Al BUS per poder tenir lloc cal haver fet la reserva prèvia i a nosaltres que ja ho teniem fet, ens posen en un vehicle a banda per ser ja un grup i estar el BUS plé. Aquest servei es especial, ja que els demés vehicles no hi tenen accés doncs hi ha una barrera.

A les 8:30 h., des de la parada del BUS iniciem la caminada cap a el Veleta, a on arribem a les 9:15 h. Estem a 3.397 mt. i a 6 °C. però la sensació de fred no es forta ja que no fa vent. Ens felicitem per la pujada i perquè de moment el dia està clà i seré. Des d'aquí tenim unes magnífiques vistes, especialmet del Mulhacén.

D'aquí baixem en direcció el refugi-vivac de la Carihuela, sense arribar-hi del tot ja que anem fent una mica de dreçera, per uns pendents molt esllavissadors i estovats per les plujes dels últims dies, fins a trobar el camí que marxa cap el Mulhacén. De fet aquest camí es el que queda de la pista que puja al Veleta i segueix cap el peu del Mulhacén i fins a Capileira. Però hi ha llocs en que no hi pasaria ni un quad. Amb tot els ciclistes si que hi tenen un bon recorregut. Estem anant sempre entre els 3.120 mt. i 3.080 mt. d'alçada.

A les 10:45 h. pasem pel lloc anomenat "La Puerta" a 3.110 mt. Un tall que van haver d'obrir a la serralada, per fer-hi passar la pista. Es passa del vessant del Veleta al del Mulhacén. Des d'aquí tenim una molt bona vista del entorn d'aquestes magnífiques muntanyes. I ens trobem amb un cabra montesa o cabirol i la seva cria, que ni s'inmuten per la nostra presència. Es veu que estan acostumades a que els hi donin menjar els que hi pasen.

A 1 km, d'aquí prenem a l'esquerra una dreçera de pujada, per no fer tota la volta que fa la pista, passant pel coll de "Loma Pelada" a 3.180 mt., un magnífic mirador del Mulhacén, del camí que cal fer i del plà de la "Laguna de la Caldera" amb el seu refugi-vivac.

Ara baixem per l'esquerra cap el refugi, al peu del Mulhacén, per un camí ben estret i amb un bon pendent d'estimballs a la dreta, per on cal anar amb compte, doncs hi ha trams desfets o esllavissats per les neus de l'hivern.

A les 11:35 h. arribem al refugi-vivac de La Caldera, a 3.060 mt. Es prou ampli amb capacitat per a 16 persones. Aquí parem una estona per menjar

una mica i agafar empenta per la pujada que tenim al davant.

A les 12 h. iniciem el feixuc ascens. Per dalt el cim es veuen alguns núvols que comencen a treure el nas. A la previsió del temps però ja ho havien indicat i fins ara no ens podem queixar, el temps ha estat molt bé. Anem fent ziga-zagues, pujant i sense un sol lloc plà per prendre l'alé. Tot es molt dret i anem pujant, esbufegant un més que altres. A mitja pujada ens trobem amb un enquestador. Ostres! Del Servicio de Interpretación de Altas Cumbres, del Parc Nacional de Sierra Nevada. Van demanant al personal d'on venen i quants son, com quan vas a qualsevol oficina de turisme.

A les 13:05 h. estem dalt el Mulhacén, 3.478 mt.! Per fí, el cim més alt de la Península, assolit. En 1 h. escasa. Hem anat ràpids, però els núvols més encara. Estem quasi envoltats i es poc, poquíssim, el paisatge i les vistes que podem gaudir. Llàstima. I les cabres també han arribat aquí, mare i filla. Aquí dalt també hi ha un altre enquestador. Flipem! Demana si es considera que per aquestes contrades hi ha massificació de muntanyencs, pocs o ens està prou bé. I pren nota de les respostes de la gent.

Després de fer les fotos de rigor marxem aviat del cim, ja de baixada, cap el que diuen Mulhacén 2, de 3.360 mt., perquè té un vertex geodésic. Aquí parem una estona per dinar. Després i envoltats de núvols anem baixant per la Loma del Mulhacén cap a "El Alto del Chorrillo". Mentre anem baixant ens hem anat creuant amb una munió de gent, alguns eren muntanyencs però d'altres diria que no tant, que pujaven cap el cim. I resulta que quan es troben amb el Mulhacén 2 es pensen que ja hi son, però els hi falta encara mitja hora més de pujada. Poc abans d'arribar al final del camí trobem altre enquestador, que s'està pels que fan el camí de pujada per aquest lloc.

A les 15 h. estem en "El Alto del Chorrillo", a 2.700 mt. i sempre envoltats de núvols, a la parada del microbús que a les 16:15 h., amb la reserva prèvia ja feta, ens baixarà a Capileira per descansar de l'excursió d'avui. Es del mateix tipus de servei exclusiu que hem fet al mati, el "Servicio de Interpretación de Altas Cumbres".

A les 17:30 h. arribem a Capileira, 1.700 mt., i el primer que fem es prendre una cervesa al lloc on farem nit, i ens la porten acompanyada d'unes olives i un plat de pernil del país. Que bé! Després ens arreglem i visitem la població fins l'hora de sopar.

Dia 3-9: Capileira / Trevélez / Granada.

A les 9 h. i després d'esmorzar una mica pujem, amb tot l'equipatge que ara ja tenim, al taxi que ens està esperant, amb en Juan el xofer, un molt bon professional que es el que ens va recollir a l'aeroport i amb qual ja havíem quedat per fer la ruta turística d'avui.

Els pobles d'aquesta zona, en general, son d'una tipografia semblant. Tots son costeruts, amb carrers estrets, alguns molt estrets, en ziga-zaga, amb esglaons, cap a munt, cap a vall, que tomben de sobte a dreta o esquerra i que passen per sota de les cases. I tots blancs i molt ben guarnits els balcons, finestres o terrasses, amb moltes flors. I parres, que s'enfilen des de terra fins a dalt de cada casa.

Visitem Bubi3n, Pampaneira (poder el millor d'ells), Pitres, la "Fuente Agria" (ferruginosa) de P3rtugos, Busquistar i Trev3lez, el m3s caracteristic. Aqu3 dinem i molt b3. Despr3s de retorn a Granada visitem 3rgiva i Lanjar3n.

A les 20 h. ja estem instalats al centre de Granada. I ens prenem una cervesa al davant de la pens3, la plaça de la Trinitat, tot esperant que en Rafa, un amic del Ferran que viu a l'Albaicin, ens vingui a fer de Cicerone per sopar. I ens porta per la zona de la moguda nocturna, a l'Albaicin, d'un lloc a un altre, fins que a les 24 h. ens anem a dormir, ja que a l'endemà encara tenim m3s visites que fer.

Dia 4-9: Granada / Barcelona.

A partir de les 8h. ja estem en marxa. El Toni, Carles i Enric Ferrer marxen cap a l'Alhambra. Ja tenen les entrades reservades per fer-hi la visita.

El Ferràn marxa a trobar-se amb en Rafa, per fer la visita de Granada.

I jo marxo amb un autob3s fins el mirador de San Nicol3s, a l'Albaic3n. Des d'aqu3 vaig fent una ruta per carrer estrets, cap a munt i cap a vall, amb escales, cap a la dreta i a l'esquerra, tot baixant cap el centre i visitant els Banys Àrabs. A la Pl. Nova prenc el Trenet Turistic per fer una volta descansada, fins la Catedral, que visito i tamb3 la Corrala del Carb3.

Cap a les 13 h. ens trobem tots i tot comentant el que hem fet, anem a fer un mos a casa d'en Rafa. D'aqu3 marxem a recollir l'equipatge i marxar cap a l'aeroport, amb el Juan, per prendre l'avi3 cap a Barcelona, arribant a casa cap a les 23 h.

Han estat uns pocs dies, per3 molt ben aprofitats!